

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3168** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.284-286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по иск, предявен от В. Ц. П., ЕГН [ЕГН], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с правно основание чл. 284 от ЗИНЗС, за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв., за които се твърди, че са възникнали в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответната страна.

Ищецът посочва, че е бил задържан в следствения арест на [улица] г. Условието в ареста били много лоши – липсвало естествено проветрение, дневната светлина и изкуственото осветление били оскъдни. В спалното помещение имало много дървеници, които хапели през нощта и било невъзможно задържаният да спи, а през деня от ухапванията изпитвал силни сърбежи. Твърди, че пребиваването му в ареста е прекъсвано три пъти, за около месец и половина, през което време бил настаняван в СБАЛЛС при Затвора С., където имало много хлебарки, а медицинско обслужване липсвало. Ищецът сочи, че по време на задържането му, два пъти е правил гладна стачка, в резултат на което бил приет в болницата към затвора, където не получавал необходимото му лечение и бил лишен от възможността да вземе личните си вещи. След очакване в продължение на 2 месеца, бил изпратен за преглед от кардиолог в болница Св. Е., където му било предписано медикаментозно лечение, което П. изпълнявал и към момента. К. назначил контролен преглед след две седмици, на който

не бил заведен от служителите на ареста. След този момент ищецът не получавал никакво лечение, въпреки че имал необходимост, поради оттоци и рани по тялото си. Твърди, че зрението му се е влошило поради липсата на дневна светлина и лошите условия, при които бил задържан.

С уточнителна молба от 02.12.2021 г. ищецът посочва, че вредите, за чиято обезвреда претендира, са търпени в периода от 18.04.2019 г. до 28.11.2019 г., през който е бил настанен в следствения арест. Твърди, че вредите са настъпили в резултат на лошите хигиенно - битови условия - лоша хигиена поради наличие на открит санитарен възел, липса на топла вода и поради настаняване на повече хора от допустимото. Здравословното му състояние се влошило в резултат на лошите условия и бездействието на лекуващите го лекари. Отказан му бил преглед при специалист и изследвания.

В хода на устните състезания по делото ищецът моли съда да уважи исквата му претенция, като се позовава на изключително лошите хигиенно-битови условия в следствения арест.

В писмен отговор, постъпил по делото на 23.12.2020 г., ответната страна - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от юрк. С., изразява становище за неоснователност и недоказаност на претенцията. Посочва се, че към исквата молба не са приложени доказателства, установяващи незаконосъобразни действия или бездействия на служители на ГДИН. Твърди се, че през процесния период на П. са осигурявани всички необходими битови условия, както и адекватно и своевременно медицинско обслужване. В заключение се посочва, че в случая не са налице предпоставките от фактическия състав на отговорността по чл. 203, ал. 1 от АПК вр. с чл. 284, ал. 1 от ЗИНС, поради което искът е неоснователен и недоказан.

В хода на устните състезания по делото ответникът, представляват от юрк. С., излага подробни доводи за неоснователност на предявения иск. Посочва, че на ищеца многократно е осигурявано медицинско обслужване, а заболяванията му са настъпили преди пребиваването му в ареста. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от СГП изразява становище за основателност на предявения иск. Счита, че размерът му е завишен и следва да бъде определен по справедливост.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От служебна бележка от началник на О. С. се установява, че В. Ц. П. е бил задържан в арест „М-р Г. В.“ С., в периода от 19.04.2019 г. до 28.11.2019 г.

В становище рег. № 20471/16.12.2020 г. от гл. надзирател е изложено следното: Арестът на [улица] Г. В. № 2 е резкрит през 1994 г., разположен е в сграда на затвора С. и е с разгърната площ от 994 кв.м. Битовите условия в ареста отговарят на изискванията на чл. 43, ал. 2 ЗИНС и чл. 20, ал. 3 ППЗИНС. Килиите се състоят от две помещения с по две легла, с обща квадратура около 16 кв.м., предназначени за настаняване на до 4 лица. През процесния период в спалните помещения, в които е пребивавал П. не са били настанявани повече от три други лица. Прозорците са отваряеми, което осигурява достъп на пряка слънчева светлина и свеж въздух. Изградена е аспирационна система. Всяка килия има санитарен възел с тоалетно клекало и мивка, отделен от същинската част на килията с преграда висока около 1.50 м. Санитарното помещение не е закрито изцяло, с цел надзорно-охранителният състав

да има възможност за непрекъснато наблюдение. Два пъти седмично се осигурява време за къпане и бръснене, а всекидневно е възможен достъп до топла вода за хигиенизиране на помещенията, личен тоалет и пране. Обработката на помещенията с препарати срещу вредители се извършва от дружество, с което е сключен договор за профилактична обработка. При подаден сигнал, в кратък срок се извършват и извънредни обработки. При напускане на ареста В. П. е попълнил декларация, в която е заявил, че няма претенции към дейността на надзорно-охранителния състав и към медицинското обслужване, както и че редовно е получавал храна.

Представени са протоколи за извършена дезинфекция от [фирма] на помещенията на ареста при О. С. през процесния период.

Съгласно справка от 15.12.2020 г., изготвена от д-р И. Х., ищецът се е записал и е посетил еднократно кабинета по дентална медицина в МЦ към О. С. на 25.10.2019 г. Посещенията на кабинета се осъществяват след предварително записване за преглед.

В справка рег. № 20559/15.12.2020 г., изготвена от лекар – ординатор в МЦ при сектор Арести, се съдържат данни за медицинското обслужване на В. П. през процесния период, а именно: Първичният му преглед е извършен на 22.04.2019 г., като по повод оплаквания е прегледан от кардиолог. Въз основа на представено от лицето решение на ТЕЛЖ са определени работни диагнози: исхемична болест на сърцето, артериална хипертония, прекарат миокарден инфаркт, коронарография с поставени стендове, затлъстяване. Задържаният е настанен за лечение в СБАЛЛС към Затвора С. в периодите от 24.04.2019 г. до 10.07.2019 г., от 29.07.2019 г. до 14.08.2019 г. и от 18.09.2019 г. до 03.10.2019 г. На 02.07.2019 г. е консултиран в МЦ Св. Е., а на 15.07.2019 г. отново е прегледан от кардиолога при МЦ към О. С., но е отказал лечението и е връщал предоставяните му лекарства. Държал се е грубо и е обиждал директора на медицинския център. На 22.07.2019 г. е обявил протест – отказ от храна, който е преустановен след приемането му в СБАЛЛС на 29.07.2019 г. На 15.08.2019 г. отново е обявил протест, който е преустановил след приемането му в СБАЛЛС на 18.09.2019 г. На 16.10.2019 г. в МИ на МВР е извършено томографско изследване и му е поставена диагноза Дискова болест. В процесния период в амбулаторния журнал на МЦ са регистрирани 22 прегледа на задържания по различни поводи. В подкрепа на изложеното към справката са приложени документи, установяващи извършени на ищеца прегледи, изследвания и болнично настаняване - заверени копия от амбулаторни листове, 2 бр. епикризи и извлечения от амбулаторна книга.

С декларация от 15.07.2019 г. П. е уведомил началника на ареста, че на 12.07.2019 г. лекарят на ареста самоволно е подменил лечението, предписано му от кардиолог в МЦ Св. Е., като е сменил част от лекарствата, а за друга е заявил, че ги няма. Задържаният е заявил, че не може да приеме половинчатото лечение, особено когато „целият е изпохапан от дървениците“.

С декларация от 21.08.2019 г. П. е уведомил началника на ареста, че лекарствата, които са му били предписани от болницата, са свършили преди два дни и медицинско лице му е заявило, че най-важните му лекарства ги няма и нищо не може да се направи по въпроса. Заявил е, че продължава гладната стачка от 15.08.2019 г., като от 20.08.2019 г. вече не приема всички лекарства от предписаната му поддържаща терапия, което е една от причините за обявената гладна стачка.

В заявление /питане/ от 30.08.2019 г. ищецът е посочил, че преди няколко дни е уведомил началника на ареста, че в килията му има насекоми, които го хапят непрекъснато, но не е получил отговор. Заявил е, че преди месец и половина лекарят

на ареста му е казал, че в помещенията има дървеници, които е нормално да го хапят и нищо не може да се направи. До преместването му в болницата имал ухапвания от дървеници, след което успял да се обезпаразити. При връщането му в ареста проблемът с ухапвания от дървеници отново възникнал. Бил уведомен, че лекарят на ареста отсъства и при завръщането му след 10 дни ще повика фирма, която да напръска килиите. П. е уведомил началника на ареста и за обстоятелството, че повече от два месеца не се изпълнява препоръката, дадена с епикриза от 08.07.2019 г., за извършване на планова ренгенография на лумбални прешлени, както и за преглед от кардиолог. Задържаният е посочил също, че в ареста не му осигуряват лекарствата за поддържащата терапия за сърцето.

С жалба от 24.07.2019 г. до министъра на правосъдието В. П. е посочил, че хигиенно-битовите условия в ареста на [улица] Г. В. № 2 са много лоши. Изложил е оплаквания за действия и бездействия на служителите в ареста, с които се нарушават чл. 3, чл. 149, чл. 150 и чл. 151 ЗИНЗС, чл. 20, ал. 2 и чл. 272 ППЗИНЗС.

С жалба от 29.07.2019 г. до наблюдаващ прокурор ищецът се е оплакал от невъзможността да се снабди с книги, както и с лампа, с оглед слабото осветление в килията.

Със заявление от 09.09.2019 г. П. е уведомил Специализираната прокуратура, че в ареста не получава редовно предписаните му лекарства, не му е осигурено заболяване и е хапан от дървеници в спалното помещение.б

С докладна записка от 16.07.2019 г. директорът на лечебното заведение към сектор Арести е уведомил началника на сектора, че задържаният В. П. отказва да приема предписаните му лекарства, които са съобразени с насоките на УМБАЛСЗ Св. Е. и са от същите групи, но от различни фармацевтични производители. Посочено е, че лицето се е държало грубо и е обиждало лекаря в професионален план. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода на задържането му в арест „М-р Г. В.“ към областна служба "Изпълнение на наказанията" /О./ С. е претърпял неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" - юридическо лице към Министерство на правосъдието, с териториални структури, включващи затворите и областните служби "Изпълнение на наказанията" - чл.12, ал.3 ЗИНЗС.

Съгласно чл.284, ал.1 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл.3. Следователно, основателността на предявения иск предполага установяване на наличие на следните материалноправни предпоставки: 1) акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл.3 от ЗИНЗС; 2) настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението; 3) неимуществената вреда се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл.284, ал.5 от ЗИНЗС.

В чл.3, ал.1 ЗИНЗС се съдържа забрана осъдените да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според втората алинея за нарушение на ал.1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, изразяващи се в липса на достатъчна жилищна

площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Отговорността на държавата за причинените вреди по чл.284, ал.1 от ЗИНЗС е обективна и освобождава ищеца от тежестта да доказва вина на конкретно длъжностно лице. Държавата отговаря за вредите, причинени от нейните органи или длъжностни лица при изпълнение на административната дейност, които са последица от незаконосъобразните им актове, действия или бездействия, без значение дали са виновно причинени.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от В. П. неимуществени вреди – страдание, унижение, страх от увреждане на здравето, като последица от проявите форми на нарушения на чл.3 от ЗИНЗС вр. с чл.3 КЗПЧОС: - лоши хигиенно-битови условия в ареста към О. С.; - липса на осигурено адекватно и своевременно медицинско обслужване.

В чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи е прокламирано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във националното законодателство това основно право е регламентирано с нормата на чл.3, ал.1 от ЗИНЗС, предвиждаща че осъдените не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода съответства насрещното административно задължение, при изпълнение на наказанията да бъдат осигурени условия, обезпечавачи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им (чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС). „Нечовешкото“ или „унижаващо“ отношение предполага страдание или унижение, достигащи отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода, според ЕСПЧ, могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

1. Лоши хигиенно-битови условия в ареста към О. С.:

Твърдението на ищеца за наличие на дървеници в спалните помещения на ареста не бе опровергано от ангажираните от ответника доказателства. Напротив, установи се по категоричен начин, че П. нееднократно е уведомявал началника на ареста за наличието на дървеници и за негативните си усещания в резултат на ухапванията от тези насекоми. Въпреки постоянните оплаквания, както пред началника, така и пред лекари в МЦ към ареста, не бе доказано от ответника на задържания да е оказана медицинска помощ или да са му предоставени препарати, които да помогнат срещу последствията от ухапванията. Не бяха ангажирани доказателства и за предприети действия за справяне и премахване на насекомите. Представените протоколи за извършвано обезпаразитяване на помещенията на ареста на [улица] Г. В. на всеки два месеца не обуславят извод за изпълнение на задълженията на администрацията за осигуряване на добри хигиенно-санитарни условия за задържаните лица. Напротив,

липсата на резултат от така извършваните дейности по дезинфекция, дезинсекция и дератизация, сочат на неизпълнение на това задължение, по отношение на достатъчно и качествено обезпаразитяване.

Съгласно становище рег. № 20471/16.12.2020 г. от главен надзирател при О. С., всяка килия в ареста има санитарен възел с тоалетно клекало и мивка, отделен от същинската част на килията с преграда висока около 1.50 м. Санитарното помещение не е закрито изцяло, с цел надзорно-охранителният състав да има възможност за непрекъснато наблюдение. Следователно потвърждава се твърдението на ищеца, че санитарният възел в спалното помещение е открит и за задържаното лице е било невъзможно уединението при извършване на личен тоалет. Разпоредбата на чл. 20, ал. 3 от ППЗИНЗС предвижда, че на лишените от свобода се осигурява постоянен достъп до санитарен възел и течаща вода. В заведенията от закрит тип и арестите в затворите ползването на санитарен възел и течаща вода се осъществява в спалните помещения. В случая това изискване е изпълнено, като по делото е безспорно установено, че в спалните помещения на ареста към затвора С. е налице санитарен възел с течаща вода. Нарушен е обаче чл. 3 от ЗИНЗС, тъй като ГДИН е длъжна да осигури хуманно и неунизително отношение, а използването на открит санитарен възел, в присъствието на останалите лица, настанени в килията и под наблюдението на надзорно-охранителния състав, според настоящият съдебен състав, несъмнено обосновава извод за изпитани негативни усещания, предвид невъзможността за уединение, вкл. и с оглед спецификите на човешкия организъм.

С оглед гореизложеното съдът намира за неизпълнено от ответника изискването за хуманно и неунизително отношение спрямо задържаното лице през процесния период, обективизирано в неосигуряване на благоприятни санитарно-битови условия, предвид недостатъчно обезпаразитяване и наличие на открит санитарен възел.

От приетите по делото писмени доказателства, неоспорени от ищеца, се установи, че останалите твърдения за лоши битови условия са неоснователни. Съгласно представеното от ответника становище рег. № 20471/16.12.2020 г., килиите в ареста са стандартни и се състоят от две помещения с по две легла, с обща квадратура около 16 кв.м., предназначени за настаняване на до 4 лица. През процесния период в спалните помещения, в които е пребивавал П. не са били настанявани повече от три други лица. Следователно изпълнено е изискването на чл.43, ал. 4 ЗИНЗС за минимална жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода (задържан) не по-малка от 4 кв. м. От представените от ответника данни се установи наличието в спалните помещения на отваряеми прозорци, осигуряващи достъп на пряка слънчева светлина и свеж въздух, както и на аспирационна система.

2. Липса на осигурени условия за адекватно и своевременно медицинско обслужване.

Безспорно е обстоятелството, че при задържането му и настаняването в ареста, ищецът е бил в недобро здравословно състояние, като е установено, че страда от исхемична болест на сърцето, артериална хипертония, прекаран миокарден инфаркт. Установи се по несъмнен начин и че по време на

задържането му, трикратно е настаняван и лекуван в СБАЛПС към затвора С., извършвани са прегледи и изследвания от специалисти във външни болнични заведения. Независимо от това, приетите по делото доказателства установяват неправомерно бездействие на администрацията при ГДИН по отношение на медицинското обслужване на П., а именно:

На първо място, представените по делото жалби и заявления от ищеца, както и докладни записки от служители в ареста, сочат, че П. многократно се е оплаквал, че не му се предоставят лекарствата, предписани му от кардиолог при МЦ Св. Е.. Обяснението на лекарите към ареста е, че ищецът е отказвал да приема предоставяните му лекарства, тъй като същите са различни от преписаните му от специалиста - кардиолог. В тази насока е налице бездействие, първо с оглед липсата на отговор от началника на ареста във връзка с оплакванията за неадекватно медицинско обслужване. Второ, липсват обяснения и доказателства за причините, поради които на П. не са предоставяни конкретните медикаменти, предписани му в резултат на прегледа в МЦ Св. Е.. Не е изяснена причината да му се предоставят лекарства „от същите групи, но от различни фармацевтични производители“ – дали се касае до невъзможност за осигуряване на тези лекарства, до различна медицинска преценка на лекарите към ареста или по финансови съображения са закупувани тези генерични аналози на оригиналните препарати, предписани от специалист. Въпреки наличието на конфликтна ситуация във връзка с предоставяните му медикаменти, за която ръководството на ареста е уведомявано нееднократно, както от задържания, така и от служители и от директора на МЦ към ареста, по делото не са ангажирани доказателства за предприети действия за разрешаването ѝ. Няма данни за каквито и да е предприети действия от администрацията на ареста в тази насока, например чрез провеждане на разговори със задържания, чрез разпореждане за нова консултация с кардиолог относно подходящите за лицето медикаменти или чрез разпореждане за осигуряване на предписаните лекарства. Налице е бездействие, сочещо на нехуманно и унижително отнасяне спрямо задържания, въпреки че именно поради тази причина той е протестирачел чрез гладуване.

На второ място, от приетите по делото доказателства се установи, че на ищеца не е осигурена възможност да се яви на контролен преглед, назначен от кардиолога в МЦ Св. Е., като в определения срок не е бил заведен от служителите на ареста. Не е изпълнена и лекарската препоръка, съдържаща се в епикриза от 08.07.2019 г., издадена от СБАЛПС към затвора С., за извършване на планова ренгенография на лумбални прешлени, както и преглед от кардиолог. Срецу тези бездействия П. е възразил писмено пред началника на ареста, но по делото не са представени доказателства, а и не се твърди от ответинка, че са предприети действия по изпълнение на посочените медицински указания.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че исковата претенция е частично основателна. Ищецът е претърпял неимуществени вреди, които са следствие от нарушаване на общата забрана за нечовешко и унижително отношение, както и в резултат на бездействия на администрацията на ГДИН по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС – такива, които уронват човешкото

достойнство и поражат чувство на страх и незащитеност. Установените унизителни санитарно-битови условия и липсата на осигурено адекватно и своевременно медицинско обслужване, сочат на осъществено неправомерно бездействие от ответника, което е причинило на ищеца стрес и унижение, беспомощност и уязвимост, страх от увреждане на здравето - неимуществени вреди, подлежащи на обезщетение. Законодателят приема, че бездействията, неизчерпателно предвидени в чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС, представляват нарушение на забраната за жестоко, нечовешко или унизително отношение, респ. уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Установените в случая бездействия представляват третиране, способно да породи у ищеца емоционално и морално страдание, стрес и силно безпокойство за здравето му.

Размерът на дължимото обезщетение за претърпените неимуществени вреди следва да бъде определен в съответствие с чл. 52 ЗЗД. Спазването на принципа на справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, изисква размерът на обезщетението да бъде определен от съда с оглед на всички установени по делото факти и обстоятелства, касаещи начина, по който незаконосъобразната административна дейност се е отразила на увреденото лице и при отчитане икономическия стандарт в страната към момента на увреждането. Следва да бъде съобразено и пилотното Решение на ЕСПЧ от 27.01.2015г. по делото "Н. и други срещу България", съгласно което паричната компенсация като форма на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, не трябва да бъде в нера разумен размер в сравнение с присъжданията за справедливо обезщетение, определени от ЕСПЧ по силата на чл. 41 от Конвенцията в подобни случаи. Като насока в това отношение могат да служат принципите, изложени от ЕСПЧ в пилотното решение, а именно фундаменталният характер на правото на всяко лице да не бъде подлагано на нечовешко или унизително отношение, от една страна, а от друга времето, през което лишеният от свобода е бил поставен в условия на нечовешко и унизително отношение по смисъла на чл. 3 от ЕКПЧОС, като най-важният фактор за оценка на претърпените вреди.

В случая, на първо място, следва се отчетат обстоятелствата, съставляващи проявления на нарушението по чл. 3, ал. 1 вр. с ал.2 ЗИНЗС – унизителни санитарно-битови условия и липса на осигурено адекватно и своевременно медицинско обслужване. На следващо място съдът съобразява характера и високия интензитет на породените негативни преживявания, които представляват нормална, обичайна последица от установените в случая нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС, както и влошеното здравословно състояние, в което се е намирал ищецът по време на преживяването им. Следва да бъде отчетен и сравнително непродължителния период, през който ищецът е бил поставен в условия, унижаващи човешкото достойнство в резултат на установените нарушения – от 19.04.2019 г. (датата на настаняване на П. в ареста) до 28.11.2019 г. (датата на преместването му в затвора С.). Предвид обстоятелство, че през част от процесния период - от 24.04.2019 г. до 10.07.2019 г., от 29.07.2019 г. до 14.08.2019 г. и от 18.09.2019 г. до 03.10.2019 г., или приблизително 3 S месеца, ищецът е бил настанен за лечение в

СБАЛПС към Затвора С., по отношение на установените унижителни условия в спалните помещения следва да се съобрази реалното време, в което ищецът е бил настанен в ареста – приблизително 4 S месеца. Поради това, съдът приема, че исковата претенция следва да бъде уважена при определяне на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в общ размер на 2 500 лв. В останалата част за сумата над 2 500 лв. до общия размер на претендираните 20 000 лв., исковата претенция като неоснователна следва да се отхвърли.

Ищецът не е представил доказателства за направени по делото разноски, вкл. за договорено и платено адвокатско възнаграждение, поради което такива не следва да се присъждат с решението.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно предвид изхода на делото и съгласно разпоредбата на чл. 286, ал. 2 ЗИНЗС.

Воден от горното Административен съд София – град, I-во отделение, 3 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на В. Ц. П., ЕГН [ЕГН], обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева, претърпени от противоправни бездействия на администрацията в ареста към затвора С., находящ се на [улица] Г. В. № 2, изразяващи се в неосигуряване на нормални санитарно-битови условия и на адекватно и своевременно медицинско обслужване, в периода на настаняване на ищеца в ареста, считано от 19.04.2019 г. до 28.11.2019 г. (датата на преместването му в затвора С.), като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция, в частта за сумата над 2 500 лв. до пълния размер от 20 000 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред тричленен състав на Административен съд София - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: